

УВОДНИ СТИХОВИ

ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА 1/2019

Сабота, 5 јануари 2019

1. Да се поучиме од скакулците

„И да внимаваме на тоа да се поттикнуваме еден со друг кон љубов и добри дела!“ (Евреите 10,24).

Скакулецот ни се чини како сосем безначајно суштество додека скока низ тревата и по полињата. Но, кога скакулците ќе се здружат, можат да станат сериозна закана, која во својот уништувачки поход можат да уништат цела вегетација.

Скакулците ни покажуваат каква е моќта на заедништвото. Она што како поединци не можат да го направат, тие тоа го постигнуваат кога ќе се здружат. Во Соломоновите изреки, мудриот човек по име Агур забележува: „скакулците, кои немаат цар, а сите одат по дружини“ (Мудри изреки 30,27).

Многу можеме да научиме од овие мали суштества. Ако заеднички дејствуваат и ако заедно се молат, верниците можат многу подобро да напредуваат отколку кога се сами. Кога христијаните ќе се обединат во Божјата служба, можат да станат извонредна и моќна сила за Бога.

Иако Новиот завет нè упатува да воспоставиме лична врска со Бога преку верата во Исуса Христа, не зборува за некаква приватна вера. Потребни ни се и другите верници, како што сме им потребни и ние на нив.

Да уживаме во силата на заедништвото, кое ни е достапно во единственото Христово тело, во Црквата.

Активната локална црква ќе го одразува начинот на живот на скакулците со својата љубов и единство во Светиот Дух.

Ние зависиме од силата што ја добиваме едни од други, бидејќи сме едно во верата и љубовта со сите христијани во светот. Бог нека ни даде сила да го одржиме тоа заедништво и да го зајакнеме, бидејќи двајца христијани се подобри од еден, ако се единствени!

2. Кому му треба проштавање

„Нема никој праведен, нема ниту еден; нема разумен, нема кој да Го бара Бога“ (Римјаните 3,10,11).

Познатата катедрала во Ковентри во Англија ја разориле бомбите на германските авиони во Втората светска војна. Среди тие урнатини локалните власти подигнале огромен крст направен од изгорените греди. На тој крст ги врежале следните зборови: „Татко, прости!“ Не ги напишале познатите Исусови зборови: „Татко, прости им!“ (Лука 23,34), туку само два збора: „Татко, прости!“

Фактот дека зборот „им“ е испуштен, нè потсетува дека проштавање не им било потребно само на нацистите, кои го наредиле и извеле таквото бесрамно рушење на катедралата, туку и на сите останати. Од наша гледна точка, некои злодела нè погодуваат доста површно, на пример, некоја мала бела лага, додека некои други гревови нè преплашуваат со својата свирепост, како што е Хитлеровиот холокауст или логорите на Сталин.

Единствено Бог може да одреди кој грев е поголем а кој помал. Но едно мора да ни биде јасно: „Зашто сите згрешија и им недостасува Божјата слава“ (Римјаните 3,23). Божјите мерила за совршена послушност се објавени во Исуса Христа. А сите останати, без разлика дали сме жртви или виновници, стоиме беспомошни пред Божјето милостиво проштавање.

Славната порака на евангелието се состои во тоа што Бог спасението го обезбедил за секој оној што ќе го прифати Неговиот Син Исус Христос за свој личен Спасител. Дали вие сте Го примиле Христа во својот живот?

Му благодарам на Бога за неговата безмерна милост, со која ни ги проштава и оние најсурови гревови, бидејќи за нив умрел Неговиот Син Исус Христос, плаќајќи ја казната наместо нас. Независно од тоа дали гревовите биле големи или мали, Исус е во состојба сè да прости кога некој искрено се кае.

Сабота, 19 јануари 2019

3. 26.000 дарови дневно

„Сè што дише - Нека Го фали Господа! Алилуја!“ (Псалам 150,6)

Она што вие го правите 18 пати во еден час, 25.920 пати во денот, едвај и го забележувате, зар не? Што е тоа? Вашето дишење. Ако имате 40 години, веќе сте вдишале 378 милиони пати. И секое вдишување е дар од Божјата рака.

Белите дробови се еден од најважните телесни органи. Тие ја снабдуваат крвта со кислород и притоа се ослободува јаглерод диоксид и вода. Неколку минути без дишење, и вие ќе ја изгубите свеста. Не можете да преживеете без кислород, кој го обезбедувате токму со дишењето.

Библијата ни кажува дека во Божјата „Во неговата рака лежи животот на секое суштество и животворниот здив на секое човечко тело“ (За Јов 12,10). Тој ни дава 26.000 такви дарови дневно, за да Го славиме со нашиот живот, кој се одржува со дишењето.

Еден свештеник бил покрај креветот на една постара христијанка која полека умираше. Кога ја прашал кој цитат од Светото писмо сака да ѝ го прочита, таа рекла: „Одберете сами, но тоа нека бидат зборови на похвала и слава“. Иако ги вдишувала последните здивови, сакала нејзиното сведоштво на заминувањето да одекнува преку зборовите на псалмистот: „Сè што дише - Нека Го фали Господа! Алилуја!“

Дали денес му се благодаривте на Бога за тоа што сте живи? За секое вдишување на свеж воздух што лично Тој ви го обезбедува?

Му благодариме на Бога што се погрижил да живееме на оваа планета како суштества кои со својот живот ја одразуваат Неговата слава. Навистина, сè што дише, нека Го слави Господа!

4. Лошо расположение

„На полноќ, пак, Павле и Сила се молеа и Го славеа Бога, а затворениците ги слушаа“ (Дела апостолски 16,25).

Сиво небо, полно со облаци. Облачен ден. Сето тоа е доволно да стане биде причина за лошо расположение. Во дневните весници и во временската прогноза се спомнува и биопргноза, а тоа е врската меѓу климатските услови и здравјето кое влијае на расположението. Дали можеби дејствува циклон или антициклон, дали небото е облачно или дождливо или грее сонце... Се смета дека луѓето, кои се чувствителни на временските промени, стануваат тажни и лошо расположени. И други фактори можат да влијаат на човековото расположение.

Помислете само на апостол Павле и на неговиот сопатник Сила кои трпеле големи маки во затворот (Дела апостолски 16 глава). И еден единствен удар со камшик или фрлање наклада би било доволно да го уништи расположението и во најсончевиот ден. Замислете ја вознемиреноста која се јавила кога биле сведоци на нечесна заработка, како во случајот со девојката која била опседната со гатачки дух (стихови 16,17). Помислете на болката што ја проживувале кога се соочиле со разбеснетото мнозинство, за потоа да бидат жестоко тепани со стапови (стих 22). А како им било тогаш кога завршиле во затвор, по безбројните добиени удари (стих 23) и кога нозете им биле врзани за тешки синцири (стих 24)? Павле и Сила се издигнале над таквата состојба, иако многу претрпеле (стих 25). Како можеле да го постигнат тоа? Биле зајакнати со Светиот Дух, кој ги вдахнувал и им давал сила да ги издржат и најтешките мачења и страдања. Знаеле дека тоа е дел од нивната божествена задача. Нивна желба била да му останат послушни на Бога во објавувањето на Радосната вест за Исуса Христа.

И ние можеме да се издигнеме над своите тешки околности и да бидеме јаки во Духот.

Сабота, 2 февруари 2019

5. Скриен

„И ете, ќе зачнеш и ќе родиш Син, и ќе Му го дадеш името Исус“ (Лука 1,31).

Црковната заедница нашла решение за своите финансиски проблеми на ѕидот од црквата. А тоа тоаму се „криело“ повеќе од 25 години. Некој конечно го препознал уметничкото дело што висело на ѕидот на капелата. Тоа била прекрасна резба на познатиот уметник Албрехт Дирер, која датирала од 1493 година. Ова уметничко дело прикажува како ангелот ѝ објавува на Марија дека ќе роди Дете, Божјиот Син.

Некои членови на споменатата црква не можеле да поверуваат дека навистина станува збор за вредно парче уметничко дело, па рекле: „Ако е оригинал, зошто тогаш би бил тука?“

А како е со нас? Дали и ние сме ја пропуштиле можноста да ја забележиме вредноста на настанот кој е прикажан на тој дрворез?

Исус не се криел. Вистината дека Бог дошол долу на земјата во човечка лика, јасно е објавена во Библијата, во Божјата реч. Оваа вистина се одразува во уметноста, во поезијата, како и во духовните песни што ги пееме. Но, значењето на Исусовото раѓање сè уште е занемарено. Ние сме толку зафатени со разни активности и програми што ја пропуштаме безмерната вредност на сознанието кое е, всушност, тоа Дете.

Ние треба да го почитуваме Бога и Исуса Христа. Размислете внимателно за значењето на Неговото раѓање. Исус е Бог! Дојде да нè спаси од гревот (Матеј 1,21) и да ни даде вечен живот (Јован 3,14-18).

Додека размислуваме за големината на дарот што сме го примиле на крстот, да им се придружиме на мудреците од исток и на пастирите и да му оддадеме чест и слава на Исуса, на нашиот Бог кој стана Човек за да ја плати казната за гревот, за јас и ти да имаме живот.

6. Бог е љубов

„А кој не љуби, не Го познава Бога, зашто Бог е љубов“ (1. Јованово 4,8).

Еден селанец на покривот од куќата ставил ветроказ (инструмент што го покажува правецот на дувањето на ветрот) на кој напишал: „Бог е љубов“. Еден ден на фармата дошол некој странец и го видел ветроказот како се врти во насоките во кои дува ветрот. Потоа, со насмевка, му рекол на селанецот: „Дали мислите дека Бог се менува како што се менува ветрот?“

Селанецот одговорил: „Не, воопшто не мислам така. Со оваа постапка сакав да кажам дека Бог е љубов, без оглед од која страна дува ветрот.“

Исказот *Бог е љубов* вклучува многу повеќе од тоа дека Бог ја покажува својата љубов без оглед на околностите. Ова значи дека љубовта е суштина на Божјиот карактер. Ние никогаш нема да можеме целосно да проникнеме во длабочините на Неговата љубов – дури ни во вечноста. Меѓутоа, апостол Јован истакнува дека оваа љубов можеме да ја разбереме тогаш кога го набљудуваме крстот. И додека го посматраме Исуса Христа како умира на крстот за нас, можеме да доловиме само зракче од убавината на Божјата љубов што Тој ни ја искажува.

Апостол Јован понатаму истакнува дека, ако Бог е љубов, тогаш и Неговите деца, христијаните, мора да постапуваат исто така со љубов кон другите. И ако не постои топла љубов кон нашиот брат, ако Исусовото име, кое треба во нас да поттикне бесконечна љубов кон Него, не го исполни нашето срце со истата љубов, тогаш треба да се запрашаме дали сме навистина темелно обратени.

Дали ја познаваме Божјата љубов и како ја покажуваме?

Оној што ја познава Божјата љубов, таквата љубов ја покажува кон другите.

Сабота, 16 февруари 2019

7. Увид во вечната

„Мислете за она што е горе, не за она што е на земјата“ (Колошаните 3,2).

Во филмот Гладијатор, војсководецот Максимус Децимус Меридиус се труди да ги поттикне своите коњаници добро да се борат во очекуваната битка против Германите. На своите војници им се обратил велејќи им да дадат сè од себе во оваа битка. Ја изговорил следната позната реченица: „Она што го правиме во животот одекнува во вечноста!“

Овие зборови на измислениот војсководец ни даваат моќна порака која е од особена важност за Христовите следбеници. Ние не сме на оваа Земја, која, како огромен камен, плови низ вселенските широчини, само за да го трошиме времето и просторот. Ние сме тука за да ја искористиме секоја можност која ќе влијае на нашиот живот во вечноста.

Исус рекол: „туку собирајте си богатства во небото, каде што ни молец, ниту рѓа ги уништува, и каде што крадци не поткопуваат и крадат“ (Матеј 6,20). Имајќи го ова на ум, ние живееме за вечноста, што во голема мера ќе да влијае на светот во кој се наоѓаме.

Како ќе научиме да мислиме за она што е горе? Најдобар начин е да започнеме со откривање на она што е важно за вечниот Бог. На страниците на Библијата, Тој нè потсетува дека луѓето Му се поважни од материјалните работи, нашиот карактер му е поважен многу повеќе отколку што можеме да замислиме. Ова се вечни вистини. Ако ги прифатиме и нашиот живот го насочуваме според нив, ние ќе стекнеме увид во вечноста и тоа ќе се одрази на нашиот секојдневен живот.

8. Небесен асфалт

„А дванаесетте порти: дванаесет бисери; секоја врата беше од еден бисер. И градската улица беше од чисто злато како просирно стакло“ (Откровение 21,21).

Една приказна зборува за некој рудар кој пронашол злато и го носел со себе во торбиче, каде и да одел. Еден ден умрел и отишол на Небото, а со него и понатаму го носел своето торбиче со злато. Кога пристигнал на Небото, ангелот го прашал зошто со себе носи торба полна со асфалт. „Тоа не е асфалт“, одговорил рударот, „ова е чисто злато“. Ангелот одговорил: „На земјата тоа се нарекува злато, но овде на небото со него ги поплочуваме улиците и плоштадите“.

Се разбира, ова е само една измислена приказна, но ни кажува да размислиме што е вредно за нас а што за Бога.

Она што ми остави најголем впечаток во дваесет и првата глава од книгата Откровение е описот на небесните улици: Тие се поплочени со чисто злато, како просирно стакло (стих 21). Златото го сметаме за најскапоцен метал, го чуваме како најголемо богатство. И на небото тоа ќе биде материјалот по кој ќе одиме. Каков пресврт на вредностите!

Она што го цениме и сметаме дека е вредно овде на земјата, нема да ја има истата вредност на Небото. Нема да ја има истата вредност она што сега го купуваме и собираме, разни предмети како спомен или некоја хартија од вредност, сè она што го сакаме и што ни се чини дека е поврзано со нешто важно во нашиот живот. И кога ќе дојде време да се збогуваме со овој живот, каква вредност ќе има тоа?

Сите земни вредности што ги имаме и сметаме дека ни се важни, тие се само привремени. Запомнете, нашето вистинско богатство е на Небото.

Бог нека ни помогне да разбереме кои се вистинските вредности, за да стекнуваме Богатство на Небото.

Сабота, 2 март 2019

9. Социјален желудник

„Блаженство на оние, кои го пазат Неговиот Закон. Блажени се чиј пат е непорочен, кои одат според Господовиот Закон!“ (Псалам 119,1)

Медните мравки преживуваат во тешки времиња, бидејќи тие зависат од некои членови на нивната група познати како „садови со мед“. Овие мравки јадат толку многу нектар што се дуваат, изгледаат како топчиња и едвај се движат. Кога ќе дојде до недостиг на вода и храна, овие мравки дејствуваат како „социјални желудници“ и го одржуваат животот на целата колонија затоа што им даваат на другите од она што сами го насобрале во своето тело.

Слично на тоа, и Божјиот гласник мора да го исполни своето срце и својот ум со Божјите вистини. Само кога верно ја применува Божјата реч во својот живот, може да ги храни другите со храбрење и духовен поттик.

Бог му заповедал на пророкот Езекиел да изеде свитокот на кој имало порака полна со „Плач! Ридање! Лелек!“ (Езекиел 2,10). Бидејќи бил целосно посветен на Бога и поуките најпрво ги применувал во својот личен живот, тој храбро можел да им ги пренесе важните пораките на сите оние кои сакале да го слушаат.

Како верници, и ние треба да развиеме таков „социјален желудник“ на тој начин што ќе се храниме со вистините изнесени во Библијата и ќе дозволиме Светиот Дух да стане дел од нашиот личен живот. И кога сме така исполнети со Божјата реч, можеме ефикасно да им зборуваме на другите за Бога, на кои им треба таквата вистинска духовна храна.

Боже, додека ја читаме Твојата света реч, ние го нахраниме нашиот дух. И така нахранети ќе можеме, со помош на Светиот Дух, да ја споделуваме оваа драгоценост вистина, Лебот на животот, со оние кои гладуваат.

10. Пријатели

„Пријател сум им на сите, што се бојат од Тебе и што ги чуваат Твоите наредби“ (Псалм 119,63).

Си биле двајца соседи, едниот го прифатил Исуса Христа во својот живот, а другиот не. Верникот честопати му зборувал да го стори тоа, но соседот го избегнувал.

Еден ден некој тропнал на вратата и христијанинот тргнал да ја отвори. Пред него стоел соседот со голема насмевка на лицето. „Конечно го направив она што ми го кажувавте. Ова утро го прифатив Исуса Христа во моето срце!“ И двајцата се прегрнале, а солзите радосници не престанувале да се леат. Во текот на многу години тие си помагале еден на друг и се молеле на Бога еден за друг. Заедно дејствувале цели 25 години помагајќи им и како лаици-душегрижници на затвореници.

Заедништвото и пријателството се темел на христијанскиот живот. Псалмистот јасно го изразил тоа што значи да се поистовети со оние кои му се покоруваат на Бога и ги извршуваат Неговите заповеди: „Пријател сум им на сите, што се бојат од Тебе и што ги чуваат Твоите наредби“ (119,63). Има многу примери на пријателства во Библијата: Давид и Јонатан, Павле и Сила, Марко и Варнава. Исус ги имал своите ученици кои ги нарекувал пријатели. Црквата опишана во Делата на апостолите настанала од луѓе кои се држеле заедно, честопати и во непријателска средина и среде големи неволји.

Црквата е заедница на верници, заедница на истомисленици. Нашиот круг од пријатели-христијани ни помага на многу начини додека заедно чекориме по патот кој Бог ни го одредил. Тие наши пријатели ни нудат токму такво заедништво какво што ни е потребно.

Бог нека ни помогне да увидиме колку сме си потребни едни на други додека се одиме на нашиот животен пат и во заедништво со браќата и сестрите да ни помогнеме духовно да созреваме.

Сабота, 16 март 2019

11. Добро познат

„Сепак цврсто стои Божјата основа, која го има овој печат: ’Господ познава кои се Негови’“ 2. (Тимотеј 2,19)

Птиците на Северниот пол живеат на карпести брегови, каде што илјадници од нив се собираат на мошне тесно подрачје. Поради тесниот простор, женките ги несаат своите јајца во една долга низа. Невероватно е тоа што секоја птица-мајка може да препознае кои се нејзини снесени јајца. Проучувањата покажале дека, дури и ако некое јајце се пренесе на друго оддалечено место, птицата-мајка го наоѓа и го враќа назад на истото место каде што го снала.

Нашиот небесен Татко многу подобро го познава секое свое дете. Ја знае секоја наша мисла, чувство и одлука што ја носиме. Од утро до мрак будно внимава на нас и ги следни нашите секојдневни работи. Восхитен од ова сознание, псалмистот воскликнал: „Се восхитувам на Твоето знаење, тоа е превисоко, не можам да му пријдам!“ (Псалам 139,6).

Не само што тоа знаење нè поттикнува да го славиме Бога туку тоа би требало да ни биде и голема утеха на сите нас, кои му припаѓаме бидејќи сме спасени со жртвата на Исуса Христа. Сетете се дека Исус на своите ученици им рекол дека Отецот знае кога ќе падне дури и едно врапче на земјата (Матеј 10,29). Но со оглед на тоа дека луѓето се подрагоцени од птиците, Божјите деца можат да бидат сигурни дека Тој грижливи постојано бдее над сите нив.

Колку е прекрасно да се биде личност која сакна од Бога, личност која Бог добро ја познава!

Спасителот ги познава нашите најдлабоки потреби, ја знае секоја наша грижа, а ни ветил и дека ќе биде близу до нас да ни помага да го носиме секој наш товар. Бог е прекрасен Создател, Бранител и Заштитник. Да му благодариме за сè она што ни го дава, посебно за Исуса Христа.

12. Таинствен Бог

„Бог, Кој од стари времиња, многупати и на многу начини, им зборуваше на нашите татковци преку пророците, во последните денови ни зборуваше преку Синот, Кого Го постави за наследник на сè и преку Кого ги создаде и вековите“ (Евреите 1,1.2).

Во денешните стихови од Стариот завет (Судии 13 глава), читаме за таинствениот Божји ангел кој се појавил пред Маној и неговата жена (тоа биле родителите на Самсон). Кога Маној прашал „Како ти е името?“, посетителот не му дал директен одговор на прашањето, туку исчезнал во пламенот што се издигал од жртвеникот (Судии 13,17-20). Тогаш Маној сфатил дека го видел Бога во човечка лика.

Кој може да го сфати таквиот Бог, кој во секоја клетка од човечкиот организам ја запишал лозинката од единствена низа од три милијарди знаци во ДНК молекулата? Кој може во потполност да го сфати Бога кој е сезнаен, и кој ги знае дури и нашите најскриени мисли? Сепак, многи старозаветни верници го познавале и го сакале Бога. Ја доживеале радоста на Неговата милост и проштавање, иако не разбирале целосно како светиот Бог може да им ги прости гревовите.

Како христијани, и ние стоиме со стравопочит пред величествениот и таинствено недосеглив Бог. Но имаме голема предност што Бога можеме да го видиме објавен во Исуса Христа, кој рекол: „Кој ме виде мене, го виде Отецот“ (Јован 14,9). И додека Исус висел на крстот, го објавил Божјето сочувство и љубов, зашто таму умрел за нас.

Таинствен и недосеглив Бог? Да. Меѓутоа, колку е прекрасно да се познава љубовта на тој Бог, кој нам ни е тешко да го сфатиме! Сепак, до Него доаѓаме преку Исуса Христа, кој ни ја открива чудесната Божја љубов кон нас.

Сабота, 30 март 2019

13. Како Него

„Зашто оние кои ги познаваше однапред, нив и ги предопредели да се преобразат според ликот на Неговиот Син“ (Римјаните 8,29).

Бог не е заинтересиран само да нè спаси од пеколот и да нè одведе на Небото. Тој сака да се преобразиме според ликот на Неговиот Син, Исус Христос. Некој рекол дека небесниот Татко толку ужива во својот Син што одлучил Небото да го наполни со луѓе кои ќе бидат слични на Него.

И кога Исус повторно ќе дојде, ќе бидеме како Него, како што пишува и апостол Јован во своето послание 3,2. Меѓутоа, постапката да станеме како Него почнува уште сега, овде на Земјата. И како се случува тоа? Таа постапка може да се протолкува кога ќе сфатиме што значи поимот „сите“ во реченицата „сите работи содејствуваат за добро на оние, кои Го љубат Бога“ (Римјаните 8,28). Тука спаѓаат искушенијата и тешкотиите, казнувањето и очистувањето, откажувањето и трпението. За да станеме како него, како Исуса Христа, мора да го следиме, а тој пат е пат полн со самооткажување, жртвување и искушенија.

Да го следиме Исуса значи да сакаме да тргнеме со него во Гетсиманската градина и на Голгота. Мора да бидеме подготвени да издржиме, да претрпиме и маки и страдања, како и отфрлање од оние што го отфрлиле Исуса. Но да се следи Исус, тоа нè води до празниот гроб и до местото од десната страна на Отецот. Апостол Павле рекол дека оние што го следат Исуса Христа, ќе го делат со Него и самото воскресение. А ако издржиме и трпиме со Него, тогаш и ќе владееме со Него, како што напишал апостол Павле во 2. Тимотеј 2 глава.

Да, Бог се служи со сите можни средства за да направи да бидеме луѓе што послични на Христа.

Дали сме подготвени да тргнеме по тој пат, свесни дека на располагање ни стои истата сила која го довела Исуса до славното воскресение?

ГРАДИВО 1/2019
Уводни стихови

Излегува тримесечно

Издава:

Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка црква
во Р. Македонија

**Превод и
техничка обработка:**

Мелита Томовска

Коригирал:

Томе Трајков

Одговара:

Томе Трајков

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА